

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Inkassoloven trådte i kraft i 1997. Erfaringerne med anvendelsen af loven har vist, at der findes nogle former for inkassovirksomhed, der er omfattet af lovens definition af inkassovirksomhed, men hvor der ud fra de hensyn, loven bygger på, ikke er noget reelt behov for, at lovens »formelle« regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse og oprettelse af klientkonti mv., finder anvendelse.

Lovforslaget går ud på at udvide den hjemmel, der findes i den gældende lov, til administrativt at undtage inkassovirksomhed fra de nævnte regler om autorisation mv., når den, der udøver virksomheden, på anden måde er undergivet offentligt tilsyn. Det foreslås at ændre den pågældende bestemmelse, således at også inkassovirksomhed, der ikke er undergivet andet offentligt tilsyn, kan undtages i særlige tilfælde.

2. Lovforslagets baggrund og udformning

2.1 Inkassoloven indeholder dels »formelle« regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse, oprettelse af særlige klientkonti mv., dels nogle »materielle« regler om god inkassoskik, herunder regler om fremgangsmåden ved henvendelse til skyldnere og ved tilbagetagelse af løsøre.

Inkassoloven omfatter som udgangspunkt enhver form for erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre. Offentlige myndigheders og auktionslederens fordringsinddrivelse er dog helt undtaget fra loven, og i medfør af lovens § 1, stk. 2, gælder lovens »formelle« regler ikke for inkassovirksomhed, der udøves af advokater som led i selvstændig advokatvirksomhed eller af pengeinstitutter. Endvidere kan inkassovirksomhed, der udøves af andre, som er undergivet offentligt tilsyn, undtages fra disse regler efter justitsministerens bestemmelse.

Inddrivelse af egne fordringer – såkaldt egeninkasso - er ikke omfattet af loven (medmindre fordringerne erhvervmæssigt er opkøbt efter forfaldstid med henblik på inddrivelse på egne vegne).

Formålet med inkassoloven er at sikre, at privat inkassovirksomhed udøves på en rimelig og forsvarlig måde. Inkassovirksomhed indtager en særlig stilling i forhold til andre erhvervsgrene, fordi der typisk udøves funktioner, som for skyldneren og andre umiddelbart kan minde om eller forveksles med opgaver, der varetages af fogederne. Det er baggrunden for den generelle autorisationsordning og lovens regler om forudgående godkendelse af ansatte, der retter personlig henvendelse til skyldnere. Autorisationsordningen gør det muligt på forhånd at vurdere, om indehaveren af inkassobureauet mv. kan forventes at ville udøve virksomheden forsvarligt og i overensstemmelse med god skik.

Egeninkasso er som nævnt ikke omfattet af loven. I forarbejderne til den gældende lov er det herom anført, at det ville være for vidtgående at kræve, at en erhvervsdrivende skal have autorisation til at inddrive sine egne fordringer, og at lovens materielle regler om god inkassoskik mv. må forventes i et vist omfang at få afsmittende virkning på vurderingen af, om en erhvervsdrivende handler i overensstemmelse med markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik.

Inkassoloven omfatter som nævnt »erhvervsmæssig« inddrivelse af fordringer. I lovens forarbejder er det forudsat, at en inkassovirksomhed anses som erhvervsmæssig i lovens forstand, hvis den har et vist ikke ubetydeligt omfang, foregår med en vis regelmæssighed og normalt udøves mod vederlag, uanset vederlagets art. Det betyder bl.a., at f.eks. branche- eller faglige organisationer, som bistår med fordringsinddrivelse for sine medlemmer, er omfattet af loven, selv om organisationen ikke beregner sig andet vederlag herfor end en del af det almindelige medlemsbidrag.

2.2. De praktiske erfaringer med anvendelsen af loven har vist, at der findes former for inkassovirksomhed, som vel må anses for omfattet af reguleringen, men hvor der ud fra de ovenfor nævnte hensyn, som loven bygger på, ikke er noget væsentligt reelt behov for at stille krav om forudgående autorisation mv.,